

Αριθμός Απόφασης: 285/1683/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή [redacted] Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίσθηκε ύστερα από κλήρωση, που έγινε σύμφωνα με το νόμο, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο στις 23 Φεβρουαρίου 2018, για να δικάσει την αίτηση με αριθμό κατάθεσης Γ.Α ΑΣΦ/1683/2018 μεταξύ:

Των αιτούντων: 1. [redacted] του [redacted], κατοίκου Ηρακλείου, οδός [redacted] αρ. [redacted] με ΑΦΜ [redacted], 2. [redacted] συζ. [redacted], το γένος [redacted], κατοίκου Ηρακλείου, [redacted] αρ. [redacted] με ΑΦΜ [redacted], που παραστάθηκαν ο μεν πρώτος μετά και η δεύτερη της πληρεξουσίας δικηγόρου τους [redacted] του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, η οποία κατέθεσε σημείωμα.

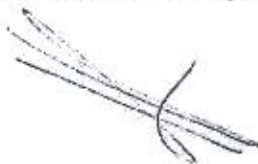
Της καθ' ής η αίτηση: Προσωρινής διοίκησης της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [redacted] και [redacted], όπως εκπροσωπείται από τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο του προσωρινού διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας κ. [redacted] του [redacted] αποτελούμενο από τους [redacted] του [redacted] του [redacted]

██████████, οδός Λιμένα Χερσονήσου, ██████████ αριθμός ██████████, που παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Γεωργίου Μουστάκα και Ιωάννη Βασιλάκη, οι οποίοι κατέθεσαν σημείωμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδικών ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 69 ΑΚ διορισμός του διοικητικού συμβουλίου (στο εξής δ.σ.) από το δικαστήριο λαμβάνει χώρα μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον από τον πρόεδρο των πρωτοδικών με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας ή σε ειδικές περιπτώσεις, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, (βλ. Μούζουλα, σε ΔικΑΕ, Τόμος 3,2000,18, αριθμ. 52) σε τρεις περιπτώσεις: α) Εάν δεν έχει προβλεφθεί καταστατικά ο διορισμός του πρώτου δ.σ. κατά την ίδρυση της εταιρείας, και συνηθέστερα, β) εάν υπάρχει έλλειψη διοίκησης, ή γ) εφόσον υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των μελών του δ.σ. και της εταιρείας. Υπό το νέο καθεστώς που καθιερώθηκε με την προσθήκη των παρ. 7-9 του άρθρου 18, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα υπό 2, έλλειψη διοίκησης θα είναι πλέον δυνατό να υπάρχει εφόσον: όλα τα μέλη του δ.σ. απεβίωσαν, παραιτήθηκαν, παύθηκαν ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο απώλεσαν την ιδιότητα τους, οπότε δεν είναι δυνατή η λειτουργία του δ.σ. για το σύνολο των μελών του (βλ. Μαρίνο, Δ 2003,720, Μαντενιώτου-Λυρατζοπούλου, Το άρθρο 69 ΑΚ μετά την πρόσφατη τροποποίηση του Ν 2190/1920, σε Ζητήματα από το νέο δίκαιο της ανώνυμης εταιρίας, εκδ. Δίκαιο & Οικονομία, Π. Ν. Σάκκουλας, 2009, σελ. 387), ή ορισμένα

μόνο από τα μέλη του δ.σ. απεβίωσαν, παραιτήθηκαν, παύθηκαν ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο απώλεσαν την ιδιότητα τους και δεν υπάρχει καταστατική πρόβλεψη ούτε για τη δυνατότητα αναπλήρωσής τους ούτε για τη δυνατότητα συνέχισης της λειτουργία του δ.σ. από τα εναπομένοντα μέλη (εφόσον είναι τουλάχιστον τρία), ενώ ταυτόχρονα, τα εναπομένοντα μέλη του δ.σ. δεν συγκαλούν γενική συνέλευση με αποκλειστικό σκοπό την εκλογή νέου δ.σ. (βλ. Αλεξανδρίδου, Δίκαιο Εμπορικών Εταιριών. Κεφαλαιούχες Εταιρείες, Τεύχος Β', Γ' έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2009, σελ. 83, Μαντενιώτου-Λυρατζοπούλου, ό.π., σελ. 387), ή ορισμένα μόνο από τα μέλη του δ.σ. απεβίωσαν, παραιτήθηκαν, παύθηκαν ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο απώλεσαν την ιδιότητα τους και, ενώ υπάρχει καταστατική πρόβλεψη για τη δυνατότητα αναπλήρωσής τους ή και για τη δυνατότητα συνέχισης της λειτουργία του δ.σ. από τα εναπομένοντα μέλη, τα τελευταία είναι λιγότερα από τρία και επιπλέον δεν συγκαλούν γενική συνέλευση με αποκλειστικό σκοπό την εκλογή νέου δ.σ., ή η απόφαση της γενικής συνέλευσης με την οποία εξελέγη το δ.σ. είναι άκυρη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35α (βλ. Αλεξανδρίδου, ό.π., σελ. 84, Ν. Ρόκα, Εμπορικές εταιρίες, 6η έκδοση, σελ. 288, Μαρίνο, ό.π., σελ. 720, Αντωνόπουλο, Δίκαιο Ανώνυμα Εταιρίας και Ε.Π.Ε., γ' έκδοση, σελ. 384, Σωτηρόπουλο, ΕΕμπΔ 2002,924 επ., Μούζουλα, σε ΔικΑΕ, τόμος Τρίτος, σελ. 51-52), ή τα μέλη του δ.σ. αρνούνται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους ή κωλυσιεργούν κατά την άσκησή τους ή λόγω ισχυρών διαφωνιών μεταξύ των μελών του δ.σ., είναι αδύνατη η λήψη αποφάσεων επί θεμάτων που απασχολούν ή οφείλουν να απασχολούν το δ.σ. ή όταν μέλος ή μέλη του δ.σ. εκμεταλλεύονται επιχειρηματία ευκαιρίες για ίδιο όφελος ή όταν προασπίζονται συμφέροντα συγκεκριμένου μετόχου ή ομάδας μετόχων σε βάρος του συμφέροντος

της εταιρία (βλ. Ν. Ρόκα, ό.π., σελ. 289 και από τη νομολογία ΑΠ 765/2005 ΔΕΕ 2005,819 επ., ΕφΑθ 142/2005 ΕπισκΕΔ 2005,672 επ., ΜΠρΑθ 7954/2000 ΧρΙΔ 2002,549, με παρατηρήσει Δόκα). Μάλιστα, ορισμένες περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων προβλέπονται ειδικά στο νόμο, όπως για παράδειγμα στις περιπτώσεις των διατάξεων των άρθρων 66 ή 235 ή 325 ΑΚ ή των άρθρων 10, 23α ή 24 του ΚΝ 2190/1920 (βλ. Γεωργακόπουλο, Το δίκαιον των εταιριών, σελ. 8, Μαντενιώτου-Λυρατζοπούλου, ό.π., σελ. 389, Ν. Ρόκα, ό.π., σελ. 289, Αλεξανδρίδου, ό.π., σελ. 85, Μούζουλα, σε ΔικΑΕ, Τόμος 3, 2000, 18 αριθμ. 45). Σε σχέση με τις εξουσία της προσωρινής διοίκησης, θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των δύο περιπτώσεων επί των οποίων εφαρμόζεται. Συγκεκριμένα, εφόσον ο διορισμός προσωρινής διοίκησης γίνεται λόγω έλλειψη διοίκησης και η δικαστική απόφαση δεν προσδιορίζει ειδικά τις εξουσίες του νέου δ.σ., αυτό έχει κατά την ορθότερη άποψη και με γνώμονα την ασφάλεια δικαίου και την ασφάλεια των συναλλαγών, τις εξουσίες του κανονικού δ.σ. με πρώτιστη βεβαία υποχρέωση να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την εκλογή νέου οριστικού δ.σ. (βλ. Μαρίνο, Δ 2003,729, Μούζουλα, σε ΔικΑΕ, Τόμος 3, 2000, 18, αριθμ. 56). Εάν όμως ο διορισμός προσωρινής διοίκησης γίνεται λόγω σύγκρουση συμφερόντων, το προσωρινό δ.σ. δεν μπορεί παρά να έχει εκείνες τις εξουσίες και μόνον που του επιτρέπουν τη διενέργεια των συγκεκριμένων πράξεων, η μη δυνατότητα τέλεσης των οποίων λόγω της σύγκρουσης συμφερόντων οδήγησαν στο διορισμό του (βλ. Ν. Ρόκα, ό.π., σελ. 3870, Μαρίνο, ό.π., σελ. 730). Περαιτέρω, από τα άρθρα 34, 35 του ΕμπΝ, 2,8α, 8Β, 13 και 14 του κωδικοποιημένου Νόμου» 2190/1920 «περί ανωνύμων εταιριών», προκύπτει, ότι στην ανώνυμη εταιρία, που είναι η κατεξοχήν κεφαλαιουχική, στηριγμένη όχι στην προσωπική, αλλά στην περιουσιακή συμβολή των εταίρων, τα πρόσωπα των οποίων είναι κατά νόμο αδιάφορα, η έννομη σχέση που

3ο Φύλλο της υπ' αριθμόν 285/1683/2018 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Ηρακλείου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

συνδέει καθένα από τους εταίρους με το νομικό πρόσωπο της εταιρίας, δηλαδή ο εταιρικός δεσμός, εκφράζεται με τον όρο «μετοχή» (άρθρα 2 περ. ε' και 30 παρ. 1 Ν 2190/1920 - βλ. σχετ. Κ. Παμπούκη, Δίκαιο Εμπορικών Εταιριών, σελ. 39,181). Η κτήση της μετοχής κατά κυριότητα προσδίδει και αποδεικνύει την ιδιότητα του κομιστή αυτής ως μετόχου, από την οποία απορρέουν τα έναντι της εταιρίας δικαιώματα αυτού, που αναφέρονται, ρητά, στο νόμο και ανάγονται στην ανάλογη συμμετοχή του στα κέρδη της εταιρίας, όπως αυτά αναγράφονται στον εγκρινόμενο από τη γενική συνέλευση, ισολογισμό, στην ανάληψη της εισφοράς, κατά την εκκαθάριση και στη συμμετοχή του στην διοίκηση της εταιρίας, με την ευρεία έννοια, δηλαδή, είτε ως μέλος της διοίκησης είτε ως δικαιούχος ψήφου στη γενική συνέλευση των μετόχων ή ως εκπρόσωπων ποσοστό της μειοψηφίας, έχοντας τα αναλυτικά στο νόμο αναφερόμενα δικαιώματα (Βλ. Α. Γεωργακοπούλου, Το δίκαιο των εταιριών, τόμ. γ, παρ. 36. σελ. 306 επ., Εφθεσ 2500/1994 Αρμ 1995,1424). Περαιτέρω, οι μέτοχοι δεν νομιμοποιούνται να αναμειγνύονται στην εκπροσώπηση και τη διαχείρισή της, τα οποία αποτελούν αποκλειστική αρμοδιότητα του δ.σ. (Βλ. Ν. Ρόκα, ΕΕμπΔ 2007.17) και επιπλέον ο κατ'ιδίαν μέτοχος ανώνυμης εταιρίας έχει μόνο τα ρητώς παρεχόμενα στον ν.2190/1920 δικαιώματα (ΑΠ 885/1994 ΔΕΕ 1995.187). Ενδέχεται, βέβαια, ο μέτοχος να υφίσταται ζημία από τη ζημιογόνο διαχείριση της εταιρείας. Η ζημία αυτή θα εμφανίζεται άλλοτε ως έμμεση, όταν η τυχόν ζημιογόνος διαχείριση της εταιρείας από το δ.σ. δεν επιφέρει μόνον ζημία στην ίδια την εταιρία, αλλά έμμεσα και στον ίδιο, λόγω μείωσης της τιμής της μετοχής, της μη διανομής μερίσματος και εν γένει της μείωσης της αξίας της εταιρείας, και άλλοτε ως άμεση, όταν η ζημιογόνα πράξη του δ.σ., αυτοτελώς θεωρούμενη, συνιστά συγχρόνως και παράνομη επέμβαση στην υπόσταση του μετοχικού δικαιώματος, συνιστά δηλαδή και ως προς

τους μετόχους αδικοπραξία, από την οποία απορρέει άμεση και αυτοτελής υποχρέωση προς αποζημίωση. Στην περίπτωση της έμμεσης ζημίας η μόνη δυνατότητα που έχει ο μέτοχος είναι η εντολή προς το δ.σ. να ασκήσει κατά των υπαιτίων συμβούλων εταιρική αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η εταιρία σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22β του ν. 2190/1920, ώστε με τον τρόπο αυτό να αποκατασταθεί και η δική του έμμεση ζημία, αλλά και το σύστοιχο δικαίωμα να ζητήσει, εφόσον πληρούνται οι ειδικότερες προϋποθέσεις αντιπροσώπευσης του καταβεβλημένου κεφαλαίου, του ελέγχου κατά το άρθρο 40 § 1 ν. 2190/1920, κατά την οποία μπορεί να ελεγχθεί η νομιμότητα των πράξεων του δ.σ ή του άρθρου 40 § 3 του ιδίου ως άνω νόμου κατά την οποία μπορεί να ελεγχθεί η σκοπιμότητα των πράξεων του δ.σ.. Περαιτέρω, η ενημέρωση των μετόχων γύρω από την πορεία της εταιρικής επιχείρησης υπηρετεί πολλούς σκοπούς, όπως, μεταξύ άλλων, αν θα παραμείνει στην εταιρία ή θα μεθοδεύσει τη μεταβίβαση των μετοχών του, αν θα συμμετάσχει στη γσ και πώς θα ψηφίσει σ' αυτή, αν θα ασκήσει τα δικαιώματα μειοψηφίας που του παρέχει ο νόμος ή και τα ατομικά μετοχικά δικαιώματα, αν θα συμμετάσχει στην τυχόν αύξηση του κεφαλαίου, αν θα ανανεώσει τη θητεία του δσ κλπ. Η ανάγκη ενημέρωσης είναι περισσότερο εύλογη μάλιστα αν ληφθεί υπόψη ότι στην ανώνυμη εταιρεία η μετοχική ιδιότητα δεν είναι συνυφασμένη με τη διαχειριστική εξουσία. Ετσι, οι μέτοχοι εξοπλίζονται με το ατομικό δικαίωμα ενημέρωσης, με διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, τόσο πριν τη γενική συνέλευση (άρθρο 27 § 1) όσο και κατ' αυτή (άρθρο 37 § 2). Επίσης, έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν αντίγραφα των πράξεων και των στοιχείων που υποβάλλονται σε δημοσιότητα και τηρούνται στο φάκελο και αντίγραφα των πρακτικών των γενικών συνελεύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 7β §12. Ακόμη, γίνεται δεκτό ότι ο μέτοχος έχει αξίωση για επίδειξη βιβλίων και λοιπών εγγράφων κατά τα άρθρα 902

και 903 Α.Κ., αν συντρέχει μια από τις εκεί προϋποθέσεις και υπάρχει ειδικό έννομο συμφέρον. Όμως, ο μέτοχος δεν έχει δικαίωμα ενημέρωσης, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 755 Α.Κ. Ούτε είναι δυνατό τέτοιο δικαίωμα να προβλεφθεί στο καταστατικό. Εξάλλου, στο καταστατικό δεν μπορεί και να προβλεφθεί διευρυμένο δικαίωμα ενημέρωσης υπέρ της μειοψηφίας (Αντωνόπουλος, ο.π. § 27 σελ. 362-363). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 902 ΑΚ, το οποίο τυγχάνει εφαρμογής όταν ζητείται η επίδειξη εγγράφων και δεν υπάρχει εκκρεμής δίκη, όποιος έχει έννομο συμφέρον να πληροφορηθεί το περιεχόμενο ενός εγγράφου που βρίσκεται στην κατοχή άλλου, έχει δικαίωμα να απαιτήσει την επίδειξη ή και αντίγραφο του, αν το έγγραφο συντάχθηκε για το συμφέρον αυτού που το ζητεί, ή πιστοποιεί έννομη σχέση που αφορά και αυτόν, ή σχετίζεται με διαπραγματεύσεις που έγιναν σχετικά με τέτοια έννομη σχέση, είτε απευθείας από τον ίδιο είτε για το συμφέρον του, με τη μεσολάβηση τρίτου. Από τη διάταξη αυτή σαφώς συνάγεται ότι η αξίωση εκείνου που επιδιώκει να πληροφορηθεί το περιεχόμενο ενός εγγράφου, ασκείται με αγωγή, στοιχεία της οποίας είναι η κατοχή του εγγράφου από τον εναγόμενο και το έννομο συμφέρον που έχει ο ενάγων για να λάβει γνώση αυτού. Σημειώνεται ότι το έννομο συμφέρον λείπει, όταν από τον αιτούντα δεν προβάλλονται πραγματικοί ισχυρισμοί αλλά η αίτηση επίδειξης εγγράφου αποβλέπει στην αποκάλυψη για πρώτη φορά με την επίδειξη κρισίμων πραγματικών γεγονότων. Αν στο πρόσωπο του ζητούντος την επίδειξη λείπει έννομο συμφέρον γιατί δεν συντρέχει μία από τις αναφερόμενες στο νόμο περιπτώσεις, τότε η αγωγή απορρίπτεται για έλλειψη εννόμου συμφέροντος που συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση και συνεπάγεται την για το λόγο αυτό απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης (ΑΠ 9/2005 ΧρΙΔ 2005, 715, Γεωργιάδης Απ., Ενοχικό Δίκαιο. Ειδικό Μέρος, § 38,

αρ. 16). Στο πεδίο του δικονομικού δικαίου, τα έγγραφα, των οποίων ζητείται η επίδειξη, πρέπει να προσδιορίζονται στην περί τούτου αγωγή, διαφορετικά αυτή είναι αόριστη. Η ανάγκη σαφούς προσδιορισμού των επιδεικτέων εγγράφων επιβάλλεται: α) από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, που αξιώνει τον ακριβή προσδιορισμό του αντικειμένου και του αιτήματος της αγωγής, β) από τις διατάξεις των άρθρων 335 και 338 του ίδιου Κώδικα, οι οποίες καθιστούν αντικείμενο απόδειξης μόνον τα πραγματικά γεγονότα, δηλαδή συγκεκριμένα περιστατικά και γ) από τη διάταξη του άρθρου 916 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει, αν από τον εκτελεστό τίτλο δεν προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 452 παρ. 1 ΚΠολΔ, η εκτέλεση της απόφασης που διατάζει την επίδειξη γίνεται κατά τις διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση για την ικανοποίηση απαιτήσεων που συνίστανται στην απόδοση και στην παράδοση πράγματος ή την ενέργεια πράξης. Τέτοιες είναι οι των άρθρων 941 και 946 του ΚΠολΔ, από το συνδυασμό των οποίων σαφώς προκύπτει ότι το αντικείμενο της εκτέλεσης πρέπει να είναι εντελώς εξατομικευμένο, άλλως η εκτέλεση δεν είναι εφικτή (ΑΠ 776/2005 και ΑΠ 953/2002 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 3789/2008 ΕφΑΔ 2009.99, ΕφΘεσ 2475/2008 και ΕφΘεσ 3789/2008 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ως περιγραφή του εγγράφου ικανή για το ορισμένο της αγωγής ή αίτησης επίδειξης πρέπει να θεωρηθεί εκείνη με την οποία εξατομικεύεται το έγγραφο, χωρίς να είναι απαραίτητος και ο ειδικότερος προσδιορισμός του περιεχομένου του, γιατί διαφορετικά η άσκηση της σχετικής αξίωσης πολλές φορές θα δυσχεραίνεται υπερβολικά (ΕφΘεσ 1150/2001 ΕλλΔνη 2003.524, βλ. Απ. Γεωργιάδης σε Σύντομη Ερμηνεία ΑΚ, τόμ. Ι, άρθρο 902, αρ. 20, σελ. 1747). Πάντως είναι αόριστη και ως εκ τούτου απορριπτέα αγωγή με την οποία ζητείται να επιδειχθούν: α) όσα και όποια έγγραφα κατέχει ο εναγόμενος σχετικά με κάποια έννομη

5ο Φύλλο της υπ' αριθμόν 285/1683/2018 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Ηρακλείου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

σχέση (Γεωργιάδη - Σταθόπουλου ό.π. σελ 558 αρ. 25, ΑΠ 182/1971 ΝοΒ 19. 872, ΑΠ 448/1975 ΝοΒ 23. 1231, ΕφΘεσ 1324/1972 ΑρχΝ 25. 67), β) βιβλία με τις αναγραφόμενες α' αυτά καταχωρήσεις, χωρίς άλλο προσδιορισμό (ΕφΠειρ 1157/1996 ΕΛΔ 38. 892), γ) συγκεκριμένος φάκελος με τα περιεχόμενα σ' αυτόν έγγραφα, χωρίς ακριβή προσδιορισμό των εν λόγω εγγράφων (ΕφΑθ 11203/1986 ΕΛΔ 29. 141), δ) αόριστος και ακαθόριστος αριθμός εγγράφων που εκδόθηκαν από τον εναγόμενο σε ορισμένη χρονική περίοδο (π.χ. στελέχη αποδείξεων αποθήκης κλπ) (ΕφΑθ 14698/1988 ΕΛΔ 34.1366). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 682 και 688 ΚΠολΔ συνάγεται ότι η λήψη ασφαλιστικών μέτρων επιτρέπεται και διατάσσεται σε περίπτωση που υπάρχει επικείμενος κίνδυνος ο οποίος απειλεί το επίδικο δικαίωμα ή την απαίτηση και προς αποτροπή του ή σε περίπτωση συνδρομής επείγουσας περίπτωσης, η οποία επιβάλλει την ταχεία και άμεση λήψη μέτρων πριν ή κατά τη διάρκεια της τακτικής διαγνωστικής δίκης. Αν οι πραγματικές αυτές προϋποθέσεις δεν υπάρχουν ή δεν πιθανολογούνται δεν δικαιολογείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον αυτά αποτελούν την εξαίρεση του κανόνα κατά τον οποίο τα εξαναγκαστικά μέτρα κατά της περιουσίας ή του προσώπου διατάσσονται και λαμβάνονται μόνο μετά την οριστική και τελεσίδικη διάγνωση της απαίτησης και με τις εγγυήσεις και διατυπώσεις της τακτικής διαδικασίας. Συνεπώς, όταν ο νόμος απαιτεί επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση, εννοεί προδήλως την ύπαρξη ασυνήθους ανάγκης έκτακτης δικαστικής προστασίας του διαδίκου, η οποία να δικαιολογείται από τη συνδρομή πραγματικών περιστατικών, και, συγκεκριμένα κινδύνου να ματαιωθεί η απαίτηση ή επείγουσα περίπτωση της παρούσας στιγμής (ΜονΠρΕδ 217/2012, ΜονΠρΘεσ 31427/2010, ΜονΠρΚαστ 39/2013, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες, κατ' ορθή εκτίμηση του δικογράφου τους, στρέφονται κατά ανώνυμης εταιρίας της οποίας μετέχουν στο μετοχικό κεφάλαιο σε ποσοστό 50%, όπως εκπροσωπείται η τελευταία από διοικητικό συμβούλιο ορισθέν κατόπιν προσωρινής διαταγής λόγω στερήσεως πραγματικής διοίκησης. Ιστορούν δε ότι η καθ'ής έλαβε απόφαση από το Νοέμβριο του 2017 να προβεί σε εργασίες κατεδάφισης τμημάτων και αλλαγής χρήσης χώρων του ξενοδοχείου που διαχειρίζεται, χωρίς να έχει το διορισθέν διοικητικό συμβούλιο την προς τούτο εξουσία, λόγω του προσωρινού του χαρακτήρα, χωρίς απόφαση γενικής συνέλευσης, χωρίς γνωστοποίηση του λόγου πραγματοποίησης των εργασιών, του κόστους αυτών, της πολεοδομικής άδειας, και των συμφωνητικών με τους εργολάβους των εργασιών. Περαιτέρω, επισημαίνουν ότι οι εν λόγω οικοδομικές εργασίες δύνανται να επιφέρουν την επιβολή δυσανάλογα υψηλών πολεοδομικών προστίμων σε αυτούς άλλως στην εταιρεία της οποίας είναι μέτοχοι. Παράλληλα δε, ισχυρίζονται ότι οδηγούν και στην υποβάθμιση του ξενοδοχείου, δεδομένου ότι, δια των εκτελούμενων οικοδομικών εργασιών, τα υπάρχοντα δωμάτια διαρρυθμίζονται με έναν τρόπο κατά τον οποίο δεν θα έχουν κουζίνα, όπως άλλωστε δεν έχει και το ξενοδοχείο. Συνεχίζουν δε την επιχειρηματολογία τους τονίζοντας ότι, χωρίς την ύπαρξη κουζίνας, όλοι οι πελάτες του ξενοδοχείου θα πρέπει να εξυπηρετούνται από γειτονικό ξενοδοχείο, ιδιοκτησίας κατά πλειοψηφία των μετόχων, που αποτελούν το προσωρινό διοικητικό συμβούλιο, με προφανή σκοπό το οικονομικό συμφέρον των τελευταίων. Τέλος, επισημαίνουν ότι επιφυλάσσονται να ασκήσουν αγωγή για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα (πολεοδομική προφανώς) κατάσταση αλλά και αγωγή για αποθετική ζημία με ιστορική βάση την εκ προθέσεως παράλειψη συμπερίληψης της καθ'ής στους επίσημους τουριστικούς καταλόγους, λόγω της διαχειριστικής κακοβουλίας του

6ο Φύλλο της υπ' αριθμόν 285/1683/2018 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Ηρακλείου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

διοικητικού συμβουλίου και των έργων που πραγματοποιούνται και αλλοιώνουν την πραγματική κατάσταση του ξενοδοχείου. Ενόψει όλου αυτού του ιστορικού, ζητούν να υποχρεωθεί η καθ'ής: Α) να παύσει άμεσα τις οικοδομικές εργασίες στο ξενοδοχείο και να μην τις επαναλάβει στο μέλλον, Β) να επιδείξει τα κάτωθι έγγραφα: α) την απόφαση δυνάμει της οποίας προέβη στις ανωτέρω οικοδομικές εργασίες, β) την πολεοδομική άδεια για τη διενέργεια των ανωτέρω οικοδομικών εργασιών, γ) τον προϋπολογισμό των εργασιών και τα συμφωνητικά με τους εργολάβους που συμμετέχουν στις ανωτέρω εργασίες, και στα πλαίσια εκτάκτου ελέγχου της καθ'ής, δ) τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών συναρτώμενων με τις παραπάνω οικοδομικές εργασίες, ε) συμβόλαια τουριστικών πρακτορείων 2017 και 2018 και στ) λογοδοσία για τα ποσά που καταβλήθηκαν για το σύνολο των ανωτέρω οικοδομικών εργασιών. Η αγωγή αρμοδίως φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πλην όμως πρέπει να απορριφθεί για τους κάτωθι ειδικότερους λόγους: Σε σχέση με το αίτημα υπό στοιχείο Α («περί απαγορεύσεως των οικοδομικών εργασιών») αυτό τυγχάνει πρωτίστως απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, εφόσον, σύμφωνα και με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, ο μέτοχος δεν νομιμοποιείται να αναμειγνύεται στην εκπροσώπηση και τη διαχείρισή της ανωνύμου εταιρείας, η οποία αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα του δ.σ., ενώ επιπλέον ο κατ' ιδίαν μέτοχος ανώνυμης εταιρίας έχει, εφόσον θέλει να ελέγξει την σκοπιμότητα των ενεργειών του τελευταίου, έτερες δυνατότητες, μεταξύ των οποίων τον έλεγχο της διαχείρισης κατά το άρθρο 40 § 3 του ν. 2190/1920. Δεν θα πρέπει να διαφεύγει και της προσοχής ότι στην προκειμένη περίπτωση διορισμού διοίκησης από το δικαστήριο η αρμοδιότητα αυτού δεν είναι εξ ορισμού περιορισμένη, αλλά τα όριά της

τίθενται από τη δικαστική απόφαση ή την προσωρινή διαταγή (που εν προκειμένω περιορισμοί δεν τέθηκαν από την από 30-5-2017 προσωρινή διαταγή του Δικαστή που την εξέδωσε). Σε κάθε δε περίπτωση, ακόμα και αν δεν απορρίπτονταν το υπό κρίση αίτημα ως νόμω αβάσιμο, θα απορρίπτονταν ως αβάσιμο στην ουσία του, αφού μετά από τέσσερις μήνες οικοδομικών εργασιών από τον Νοέμβριο του 2017 δεν υφίσταται πλέον επείγουσα περίπτωση, αλλά απεναντίας έχει διαμορφωθεί μία μόνιμη κατάσταση και η διακοπή των εργασιών, όχι μόνο δεν θα επανέφερε τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση, αλλά, θα δημιουργούσε άμεσο κίνδυνο για τη βιωσιμότητα της εταιρείας, στην οποία μετέχουν και οι αιτούντες αποσκοπώντας στην αύξηση της εσωτερικής αξίας των μετοχών τους. Σε σχέση με το αίτημα υπό στοιχείο Βα' («περί επιδείξεως της απόφασης του δ.σ. για την έναρξη των οικοδομικών εργασιών») αυτό τυγχάνει πρωτίστως απορριπτέο ως απαράδεκτο ελλείψει εννόμου συμφέροντος. Ειδικότερα, οι αιτούντες για να δικαιολογήσουν το έννομο συμφέρον τους εκθέτουν ότι προτίθενται να ασκήσουν δύο αγωγές: α) αυτήν της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα πολεοδομική κατάσταση αλλά και β) ενοχική για την επιδίκαση της αποθετικής ζημίας με ιστορική βάση την εκ προθέσεως παράλειψη συμπερίληψης της καθ'ής στους επίσημους τουριστικούς καταλόγους, λόγω της διαχειριστικής κακοβουλίας του διοικητικού συμβουλίου και των έργων που πραγματοποιούνται και αλλοιώνουν την πραγματική κατάσταση του ξενοδοχείου. Σύμφωνα όμως με νομική σκέψη που προηγήθηκε, στην προκειμένη περίπτωση και σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην αίτηση, η φερόμενη ζημιόγωνα πράξη του δ.σ., αυτοτελώς θεωρούμενη, δεν συνιστά συγχρόνως και παράνομη επέμβαση στην υπόσταση του μετοχικού δικαιώματος, άρα δεν προκαλεί άμεση ζημία στους αιτούντες. Συνεπώς, επί εμμέσου ζημίας δεν δικαιούνται να ασκήσουν τις ανωτέρω δύο αγωγές, αλλά να ζητήσουν την άσκηση

άλλων ενδίκων βοηθημάτων, περί των έγινε λόγος ανωτέρω. Σημειώνεται, παρενθετικά, ότι στην προκειμένη περίπτωση, εξετάζεται το αίτημα των αιτούντων υποχρεωτικά εντός των πλαισίων που τίθενται από το αίτημα της αίτησης, που είναι αυτό της επίδειξης εγγράφων κατά τα άρθρα 901 - 902 ΑΚ, και όχι στα πλαίσια του γενικότερου δικαιώματος ενημέρωσης που έχουν οι μέτοχοι κατά τα άρθρα 39 §§ 4-6 του ν. 2190/1920, υπό τις εκεί διαγραφόμενες προϋποθέσεις και διαδικασία. Σε σχέση με το αίτημα υπό στοιχείο Ββ' («περί επιδείξεως της οικοδομικής αδείας») αυτό τυγχάνει πρωτίστως απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο, εφόσον δεν επικαλούνται οι αιτούντες ότι αυτό το έγγραφο υπάρχει και το κατέχει η καθ'ής. Απεναντίας δε, από την όλη κατάσταση του ιστορικού της αίτησης, όπου επί μακρόν αναπτύσσεται ο κίνδυνος επιβολής πολεοδομικών προστίμων λόγω της αυθαιρεσίας των οικοδομικών εργασιών, προφανέστατο καθίσταται ότι ουδόλως οι αιτούντες θεωρούν ότι υπάρχει τέτοιο έγγραφο. Σε κάθε περίπτωση δε, επικουρικά, το εν λόγω αίτημα τυγχάνει και απορριπτέο ελλείψει κατεπείγοντος, αφού οι αιτούντες, ως μέτοχοι της καθ'ής, ευχερώς θα μπορούσαν να ζητήσουν την οικοδομική άδεια από την αρμόδια πολεοδομική αρχή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5^Α του Συντάγματος, 16 ν.1599/1986 και 5 του 2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας) (βλ. ειδικά για ζητήματα λήψεως υλικού από τις πολεοδομικές αρχές και την Γνωμ ΝΣΚ 35/2005). Εντελώς επικουρικά, αν ήθελε γίνει δεκτό ότι το εν λόγω αίτημα θα μπορούσε να εξεταστεί στην ουσία του, και πάλι θα τύγχανε απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο, αφού όπως και η καθ'ής ομολογεί δεν εξεδόθη οικοδομική άδεια για τη διενέργεια των εν λόγω εργασιών, αφού κατά την εκτίμησή της κάτι τέτοιο δεν απαιτείται από τη φύση των οικοδομικών εργασιών. Σε σχέση με τα αιτήματα υπό στοιχεία Βγ' («περί επιδείξεως προϋπολογισμού και συμφωνητικών»), Βδ' («περί επιδείξεως

κινήσεων τραπεζικών λογαριασμών») και Βε' («περί επιδείξεως συμβολαίων τουριστικών πρακτορείων 2017 και 2018») αυτά τυγχάνουν πρωτίστως απορριπτέα ως αόριστα, αφού αναφέρονται σε ακαθόριστο αριθμό εγγράφων μη ρητώς προσδιορισμένων. Ειδικά δε, όσον αφορά το ειδικότερο αίτημα περί επίδειξης «προϋπολογισμού», αυτό τυγχάνει απορριπτέο και για τον επιπρόσθετο λόγο της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, αφού οι αιτούντες δεν προβάλλουν πραγματικούς ισχυρισμούς σε σχέση με τον προϋπολογισμό, αλλά η αίτηση επιδείξεως αυτού του εγγράφου αποβλέπει στην αποκάλυψη, για πρώτη φορά με την επίδειξη, κρίσιμων πραγματικών γεγονότων. Τέλος, σε σχέση με το αίτημα υπό στοιχείο Βστ' («περί λογοδοσίας») αυτό τυγχάνει πρωτίστως απορριπτέο ως απαράδεκτο διότι η αξίωση παροχής λογοδοσίας δε δύναται να ασκηθεί με αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αλλά μόνο με αγωγή που συζητείται κατά την τακτική διαδικασία με τις αποκλίσεις των ειδικών διατάξεων των άρθρων 473-477 ΚΠολΔ. Σε κάθε δε περίπτωση είναι και μη νόμιμη διότι το αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο αντιτίθεται στο άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, διότι το αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο συνίσταται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση. Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της καθ'ής στους αιτούντες, ενόψει της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων

Απορρίπτει την αίτηση

Επιβάλλει στους αιτούντες τη δικαστική δαπάνη της καθ'ής ύψους

800 €.

8ο Φύλλο της υπ' αριθμόν 285/1683/2018 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Ηρακλείου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση, στο ακροατήριο του στο Ηράκλειο στις 5 Μαρτίου 2018
χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους
δικηγόρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Για τη δημοσίευση)

